

Pomhaj Bóh!

Czíslo 1.
Zutry.

Četník 1.
1891.

Sserbste njedželste lopjena.

Wudawaju so kóždu šobotu w Jenkez knihiczišcežernje w Niskej a šu tam dostacž sa šchwórtlětnu pschedplatu 40 np.

Zutry.

D najšwjeczischa jutrowniczka,
W blšsčezju selenym, nalětnym,
Budž nam šwjatocznuje pomitana
W templu Knješowym wyšokym.

Šwjate pscheńdže wutrobu czuce,
Njemuprajne hiba šo hucze,
Hdyž twoje swony nam klineža
A twoje šberlusche synčža
Haleluja dobyčerske. Sejleř. †

Marfa 16, 3. 4. „A wone džachu bjes šobu: Šchtó budže nam tón kamjeń wot rowowych durjom wotwalicz? A jako tam pohladachu, pytnychu wone, šo tón kamjeń wotwaleny bč.“

D najwješeliche,
D najšbóžnišche,
Hnady polniczke jutry wy!
Šsmjereč je we romi,
Š Khrysta šmy strowi:
Wješel, wješel šo zyrkej ty!

Wješelich tež ty šo, luby šičesčizjano? Haj wšchaf, ty šo wješelich na rjanym jutrownym čžaku. Dolha šyma je šo šklóncžnje minyla, Bože šklóncžko wobřewaze prubi k šemi ščzele, lěš a luka šo woseleni, ščřozny hwišdaju, ščřowronczki wyskaju, a ty móžesh šašo na polo won, móžesh woracž a włóczicz, šycz a šadžicz. Wšchudžom šo nowe žiwjenje hiba. Rowomy kamjeń je wot Božej štwórbny wotwaleny.

Alle došaha to ša tebe, kotrehož dušchi šo picž chze po tym žiwym Bošy? Ach Bohužel, někotryžkuliz bjesbóžny

njetrašniš nětzišcheho čžaka je štym špokojom, dokelž wón Boha nješnaje, kemschi njekhodži, šwojeje wutroby žedženju po šjednanju njeošlucha. Duž je tajšich šašlepjenych čžłowjekow bjestrosčtne wěrumušnacže: „Šěšmy a pijmy, pschetož jutšje šmy my mormi!“

Wy pak, kotřiž teho ewangeliona wot Khrystuša šo nješanibujemy, ale jo šaczujemy jako Božu móž, šo wješeliny niz jenož na rjanym jutrownym čžaku, ale hiščeže bóle na džiwym jutrownym škutku. Kamjeń je wot jeho rowa wotwaleny: Jesus Khrystus, ta podobnosčž Božeho byčža a ta jasnosčž jeho krašnosčže, je šmjereči móž wšaf a žiwjenje a nješachodne waschnje na šwětlo pschinješl. Tón wšchedomóžny Bóh njeje dopuščežil, šo by jeho šwjatny šhnicže widžil. Šsmjereč, hđže je twoje žahadlo? Hela, hđže je twoje dobyčže? Bohu pak budž džak, kiž nam to dobyčže dawa psches našeho knjesa Jesom Khrysta. Haleluja!

Tehodla pschi jeho horjestacžu šemja š wješeloscžu šarže; tehodla nětk jutrowne swony wot wšchěch tórmow wyskaju. a šičesčizjenjo w někotrych krajach š bratrowskim wotščenjom šo jutry postrowja: Khrystus je štanyl, won je woprawdže štanyl! Haj šame Bože šklóncžko po rjaney bajzy našchich wótzow jutrowniczku rano ššhadžejo šwješeloscžu poškatnje.

A ty luba dušcha, šhwal šobu teho Knjesa a nješapomú jeho dobrotom! A hdyž čže nihdže kamjeń čžičesčži, tak šo k šemi pošhilena nješamóžesh šo k nješješkej šwobodnosčži a wješeloscži pošbēhomacž — njewopraščej šo dolho: „Šchtó budže mi tón kamjeń wot rowowych durjom wotwalicz?“ Haj, wšchě tajke kamjenje, kaž štatoscžiwne kamjenje, hřehowe kamjenje, rowome kamjenje šu psches teho šbóžnika šwoju čžežkotu šhubile. Štaroscže wón šaczěri, hřehi wodawa, rowy wotewri. Tehodla k njemu čžekú, daj jemu wšchě kamjenje wotšwojeje wutroby wotwalicz. Kaž tón

Knjēs stanył je, tak dyrbymy tež my knowemu žiwjenju stanyć! Haj k nowemu žiwjenju! Ale to ko wšchaf hižom jow delefach sapoczecz dyrbi. Esy-li mormy whrěchach, wozucz k žiwjenju! Schtōz mormy wostanje, nima žaneho džela na horjestanjnym. Pšchetož wōn wostanje w czēmnoſeći njewobroczeneje wutroby, hrěch jeho njeczisheći, kšchiz jeho njenapina, sbōžnik jeho njewumōze. Ale jutrowne kłoncžko skhadža a pšchwoła spanzej: Wozucz, kiž ty spisch a stawaj wot mormych, dha budže cze Khrystus roškwětlicz!

Wot wutroby a roma
Nam kamjeu wotwali
Knjes Khrystus, našcha kłowa,
Wšchē rany wobali,
Našch wumōžnik je žiwj
Kiž romy wotewri;
Tōn sroma stanje cžily,
Kiž šo jom' dowēri.

Wachujeće a modleće šo!

Wērnu historiju powjedał Wilhelm Immanuel.

1.

Tōn Knjes je mōj pastryč, na niežim ja nušu nješmjeju.

W hornjo-schlesinskej wšy bē pobožny, pilny, dželaczer — chzemy jemu Gynthar narjeknyć žiwj šekwojej lubej žonu a šekwojimi džewjeczimi džeczimi pšchi wšchitkej khudobje tola wješely šepokojnej dušchu. Hdnyž žona pšchi małych dokhodach huščišcho idychowacz a škorziez chzyshe, potom džeshe muž: „Budž smērom, žona, my mamy Bože kłowo a našch kruč khlēba, praj, šhto je dha hišheće nusy? Kiž klucz ma njebjesheho kralestwa, njedyrbjal tōn tež klucz khlēboweje kšchiny a draštkhamora mēcz? Njemwješch, kaš šo ma w šwjatym pišnje: „wašch njebjeski Wōž šezimi ptaki pod njebješemi a wōdžewa lilije na polu?“ By wōn mōhl naš, šwoje džeczi šapomnicz, wopushećicz a šchomdžicz? Nje, ja wostanju pšchi tym: Tōn Knjes je mōj pastryč.“ —

Šjawnje bē Bože žohnowanje i Gyntharjowym domom. Khoroseče, kotrež pšches zyly wjes džechu, šastachu pšched jeho durjemi, abo wrōczichu šo šwjetscha hnydom k prawizy a k ljewizy. Doktor njemiješhe tam nihdy ničō cžinicz a rachnungku i šekarnje kšlotemu jandzelej wšyšodžinym mēštacžku by tež najkhubšchi prošchērski hōlz šaplacžicz mōhl, pšchetož njewucžinješhe žadyn cžerwjeny pjenježk. Gyntharjowe male polo nošyshe kōžde lēto w bohatej poknošeci. Jeho škot tyješhe. Jeho mjeno bē po zykej wšy wyšozu cžesčene. Šsamo-tolsty kowar Šwadnik, kiž hewat rady i kōždym šo šchkerjedžishe a šamo pšched bohatym šemjanskim kulbarjom šwōj wulki nōš jara wyšoko džeržeshe a šo na nim, kaž prajeshe, wot nišoho rady hrajkacz njedashe, byrnjež by došcz blafa ktemu na nim bylo — šamo Šwadnik šo teho khudeho dželaczerja Gyntharja mōznje boješhe. Hdnyž šo w korežmi prawje na „šromnych a Petistow, na špēwarškich bratrow“ šwarishe a woni wšchizy bjes rošdžela do prēnjeje klawy „najwjetšich hechlerjom a mukarjom a cžemnikow“ pšchekadženi bychu, potom džeshe Gabnez Fritza, korežmar k cžornemu njedwjedzej: štymi špēwarškim bratrami, wēšče, nimam tež ničō cžinicz; ja njemōžu zyke towarštwo wot prēnjeho hacž kpošlenemu šnjescz. Tola jeneho wumōsmu: to je šprawy, dušchny khadla, wo kotrymž njeshmē nichtōn ničō šleho prajicz. Ša njenju našcheho dobreho, šwērneho Gyntharjež Kasparja.“ „Šaj, to je wērno, to je wērno,“ wōlachu wšchizy kaž šjnym ertom a našrěbachu prawje še šwojich wulkich palenzowych šchlenzow, jako hdnyž šo šami ša pšchipošnacze zuseho dobreho pocžinka kšwalicz a šaplacžicz dyrbjachu. Tak džeshe w Gyntharjowym domi wjele lēt pod Božej hnadnej pomozu a pod jeho najbohacžichim

žohnowanjom. Domjaza šakada bē a wostanješhe: „Dwi Knjes je mōj pastryč.“ — To wjedžishe tež wješny šarar. Duž dashe Šanje-Koži, najštaršchemu džesču Gyntharjež šwojby, jako kōnfirnaziski šchpruch Pf. 23, 1. Wy drje wēšče, šchtož tam šteji? A šchtož to njemje, tōn wšmi rucze bibliju k ruzy a pytaj a wul krašne šłowo ššlowu wot prēnjeje hacž kpošlenej šchucžy. — Našchi Wōžojō lubowachu jo jara. Šsym jo we wjele domjaznych biblijach cžerwjene podšnamjenjene namakal. Mōja luba šbōžna macž prajeshe wo tutym pšalmje: „To šłowo je kškarške šłowo, kotrež wšchēch šlych duchow wuhna a žaneje štaroseče a žaneho štyšhečenja do doma njepušheći nutz. Boloseč kłapa, chze durje šlamacz a tola njepšchidže nuž, hdnyž tole šłowo pšchi durjach wachuje!“ Špytajče jeno raš šnim a Bōh luby Knjes žohnuj wam špytanje. — Bēšhe jedyn raš jara šlawny a wulki muž, pšched kotrymž šo wšchizy našchi wucženi knježa bjes wumiacža kłuboko pokhileja a kotrehož woni najwjetšeho myšlerja wšchitkich cžakow a najšladnišheho lubomudrowza nēmškeho luda mjenuja, — tutōn muž rēkšhe Immanuel Kant, a tutōn najwjetšchi myšler je prajil: Wšchitke knihi, kotrež šym cžital, nješū mi tōn trošcht dake, kotryž mi bibliške šłowo dawashe: „Šacž ja runje khodžu w cžemnym doli, njeboju šo žaneho nješboža; pšchetož ty šy pšchimni!“

„Kanta“ drje Gyntharjež nan njeje šnal, ale, „Šmma-
muela“ (Šef. 7, 14; 8, 20) cžim šepje.

[Šotracžowanje.]

Sozialdemokratoja, šhto woni chzedža a fajzy woni šu.

Ššłowo rošwuczenja a šwērneho napominanja ša lubnych dželaczerjom pišal Adolf Fauth.

Najprjedy, moji lubi šerbizy dželaczerjo, chzu škrōtkimi šłowami wam rošestajicz, cžohodla tele derje mēnjene šłowa wam pišchu. Chzych waš warnowacz pšched wašchini najhōršchemi njepšchecželemi, kiž waš wo wašhe cžakne a wēczne šbože pšchinyešch chzedža. Najštrašnišchi njepšchecželo, kotrychž jow na šemi macze, šu bjes dwēlowanja šozialdemokratojo.

Kaž šla rakowa šchfoda žerje šozialdemokratiške hibanje pšchezo dalšcho wokolo šo a hrože našche zyke ludowne žiwjenje wobjedojeczicz. Šwotkal tale džimna wēz? Wšchaf njepobrachuje našchemu ludu luboseč k wōtznemu krajej a šwērnošcz k kralowštemu domu! Kaš mōžeja tajzy njewōtežinšzy ludžikažerjo, kiž wšchōn wobštejazy rjad powalecz chzedža, tašku škazeriku mōž na derje šmyšlenych ludži doštacž?

Wy dželaczerjo chzeczē šwōj šchtant polēpšchowacz! Žadyn rošomny cžłowjek njemōže wam to ša šlo wšacz. Wy macze w tutym žadanju tež wyšokich towaršchow a pšchecželow. Wšchaf je hižo kšchōr Wilhelm I. pšched zylym šwētōm šo wušnal, šo chze ša šbože dželaczerškeho šchtanta šo štaracz a jeho džesčadžecžō, kiž nētko kšchōrowu kōnu nošy, je wot teje šameje pšchecželniwošče ša dželaczerjom napjelnjeny. Hižo zyka hromada šakonjom kšbožu dželaczerškeho luda je do žiwjenja štupila a druhe budža ša nimi pšchidž. Wšches šłowo a škutk štupi Wilhelm II. ša dželaczerški šchtant horje; šu jeho hižo dželaczerjoweho kšchōra mjenowali a šteji ša tym, šo by tele tak cžeshe a kłuboko do wšchitkich naležnošczow šarēšaze praščenja na pučžu šakonjedawanja a kšchecžijanškeje luboseče rošwjasał.

Tola ma kōždemu bērgarištemu rjadej a kralowštwi njepšchecželnje šmyšlena šozialdemokratiška štrona hišheče pšchezo wulke wušpēchi.

Šwotkal to? Wjele dželaczerjom je wot kłupeho kłuda šapšchijate: šozialdemokratojo šu našchi najšwērnišchi pšchecželo a jeno pšches nich mōžeja šo našche wēzy polēpšchecžecž; jeno jim mamy ša wšchitke dotalne dohycža šo džakowacz; woni šu našchi najlēpšchi rycžnizy. Bohužel šelharnym rycžam

tutych ludziskazeryjom pscheswólniwje wërja a dadža ɣo psches jich blyschczate ɣlubjenja a hladke ɣłowa jawësz. Czi paŕ zytaju mudrje ɣwoje wërne waschnje sthomacz a najwjazy to ɣo jim jeno pschederje radzi.

Duż je trjeba, wschittich dzëlaczerjom, kiż hišcheze žani njewólni schłofojoj sozjaldemokratyskeje stromy nješu, wo jich skazaznych wotpohladanjach a žadanjach po możnosći wujasnieč. Pschetoz wëseze: dzëlaczer, kiż hišcheze schtriczku wëry a lubosčeje k wõgnemu krajej ma, njemõze sozjaldemokrata bycz, hdyż tuto bjesbõžne towarštwõ dopõsnaje. A, Bohu bydž džaŕ, je hišcheze wjele millionow ɣwërynych dzëlaczerjom, kiż wutrobu na prawym blaku ma!

Czi paŕ dyrbyja ɣo rosmuczič a ɣo warnowacz psches to, so ɣo jim sozjaldemokratojoj w prawym ɣwëtlje poŕajuja. W tutym wotpohladenju ɣu też ɣlëdowaze derje mjenjene ɣłowa pišane, kotrež ɣo wam, lubi hacž dotal pschezo kralo-ɣwëryni ɣerbžy dzëlaczerjoj wpschichodnych czišłach poškiczecz budža. So bychu wone ɣo pscheczelniwje horjewsaŕ! „Spytajeze wschitko a to dobre šdzeržecze,” pišche ɣwj. japošhtko. [Pokraczowanje.]

Nasch wobras.

Žane prawe jutry bjes lubeho jutrowneho šajaza nješu. Dolho ɣu dzëczi hižo na njeho cžakale. Duż ɣu nëtko ɣo na pucz podale, so bychu pola njeho klapale. Šdadža ɣo i našchim Sejlerjom prašhecž:

Šdže ɣu mi ješka pišane,
Žich dawno žadny ɣym,
Šchtõ dženš' je kulecz somnu chze
Na brjõžku jelenym?

So by jutrowny šajaz jim chžyl wotewrjecž! So by ty, luby hošpodarjo, rady twõjim dzëczõm tajše jutrowne wješele pschihotowacz chžyl a ɣo šnimi wješelicž!

Hacz dha wõn domach je?

Woshlad w našchim cžazju.

Khëžor je njeđzëlu Palmaram w Charlottenburgu wulkej ɣwjatocznosčju gruntny kamjen žyŕkwoje k dopomnjenju na khezora Wilhelma I. šatožil. Že pschi tym špomnil na ɣwojeho njebočiczkeho dzëda, kotremuž k cžesčzi ɣo nowy dom twaricz dyrbi, so by ɣo štalo po jehõ ɣłowje: Ludu ma ɣo wëra dzeržecz. —

Najmlõdšcha ɣotra našcheje lubeye khëžorki budže 3. džen jutrow w Drježđanach ɣwõj kšcheženški ɣlub wobnowicz a ɣo konfirmowacz psches konsistorialneho radžiczëla šuperint. Dr. Dibeliuša. Kaž ɣo ɣlyšchi. poindžetaj khëžor a khëžorka tam. —

Žako pruski kultusminister je hrabja Žedliž-Trüschler, dotalny wyschichi prešidenta pošnanskeje provinzy, a jako prešidenta najwyschicheje rady pruskeje ewangelskeje žyŕkwoje je Dr. Barckhausen, dotalny ministerialny direktar powõłany. Wobaj mataj w našchej žyŕkwoje wulkotne žyŕkwine nadawki dopjelnicž. Wõh tõn Knjes daj, so ɣo jimaj poradži, ewangelsku žyŕkej, tutu najɣwëryneschu pscheczelnizju našcheho luda,

na to mësčõ stajicz; hdyž ɣwõjeczi jako ɣwjëtko w nozy tuteho cžaka. —

Ša nowu žyŕkej, kotrež ma ɣo w Wrõtkławje k dopomnjenju na Luthera twaricz, budže ɣo drubi džen jutrow w wschittich schłesinskich wõhadach kolekta šberacz. Wõh daj, so ja tõn tež na žyŕkwjach khudym Wrõtkławje dwõžy wazny škutk wjele pscheczelných dawarjom ɣo namaka. —

W Barlinje bychu, kaž mësčezanške mišionstwo ɣobudželi, w lõnschim lëczi gruntne kamjenje 12 nowých žyŕkwjom šatožene. Ale to dawno hišcheze njedõkaha ša hobrske mësčõ, cžim mjenje, dofelž najwjazy gruntnych kamjenjom hišcheze na drubi kamjen cžaka. Š schësz hašow i wyšõfimi, ludubohatymi domami jeno taŕ wjele ludži kemschikhodži, hacž wjenej stwoje rumy ma. Wõt 140 ɣwõžbow, kotrež w jenym domje ludy, ɣo jena jenož k žyŕkwoje dzerži; wõt 90 ɣwõžbow w drubim domje jeno 2 žõnje. 34 mësčezanšy mišionarojoj dzëla ja, ale dyrbyachu šnajmjenšcha 150 bycz. —

Lëtuscha šhromadžišna Macčizy ɣerbškeje, našcheho lubeho towarštwõ, kotrež ɣo poruno ɣwërynej macžeri ša wschitke naležnosčeje Šserbowštwõ štara, šmëje ɣo šrjedu po jutrach w Budyšchinje na tšelerni. Šmy jej wjele džaŕa winõjezi ša vjane knihi a protki, škotrymiž našch lud šastara.

Tež našche ɣerbške lutherske knihowne towarštwõ je lëtša wjele pacžerskim dzëczõm psches wschelake k dopomnjecžu na 90 lëtny narodny džen põlneho maršchala hrabje Wõłtki darjene knihi wulke wješele cžimiko. Wõh žõłnij jo a wobradž jemu wjele pscheczëlow. Budže našch wošebity nadawk, tež psches tele kõpienka jehõ požõhnowane dzëlo wschudžõm poruczicz. —

Jutrowna woda a jutrowny wõheñ.

Woda a wõheñ matej w wjele štronach na ɣwjatym jutrownym dnju wošebity waznosč. Šchtõ nješnaje waschnje, so po jutrownej wodzi khodža w nozy do ɣwj. dnja? Wone pschiõdže i jara štarych cžakõw šem. Na jutrownym dnju cžerpamõ wodu našchi prawõtojoj ša jara ɣwjatu a mõžni pscheczõwo wjele khorošczam mëjachu. Hacž runje to tež blud je kaž wschitka pschiwëra, dha je tola šnamjo ɣwjateho jutrowneho ɣłowa, kotrež jako najmõžnišche žõrlo jutry lačnu dnju wõschewicz chze. My šmëmõ i wješëlymi wutrobami k temu žõrļu cžahnyč, hdyž ɣo woda teho žiwjenja darmo žõrli a horjestacze Knjesõwe ɣo pschipowjeda, haj šmëmõ taŕ bobacze šnjehõ cžerpacz, kažkuliz šebi žadamy!

Wõheñ, kiž na jutrownym wječõru tež w wjele štronach wõt horõw delje ɣwëczuje, bë ɣo w põhanškich cžakach k cžesčzi nalëczõweje pschibõhi šašwëczil a je dolho hišcheze waschnje wõtalo, tež jako ɣo w našchich holach a horach powjescž wo kšichžõwanym přëdowasche; wõn je jenož nëtš kšchëšczijanski myšl doštal: wõheñ ɣwëczzi jašnje jako ɣwëtko,

kotrež na rowje horjestanjeneho Knjesa skhadžesche a dyrbi na to horjenje dopomnicž, kotrež wuczomnižy w wutrobach czujachu, jako so jimaj ton Knjes na Emmaužowym puczju sjewišche a wonaj bjes sobu džeshtaj: „Njehorjesche so naju wutroba w namaj, jako i namaj rycžesche na puczju?“
 Prawe jutrowne wohenje so horjate wutroby weryžnych a hdyž so hewt woda swohenjom njenježe, jutrowna woda a jutrowny wohen so dželitej mernje do jutrowneho wješela!
 R.

Jutrowne myšlicžki.

Hdžež Khrystus psches wěru do wutroby nutczahnyl je a my so jeho wješelimy, tam je wješele i Boha a w Bosy, tam je jutrowne šlónzo skhadžalo a kamjeń je wotwaleny, tam je row wotewrjeny a jandželo so naschi pscheczelo, tam so setrjeja Magdalenowe šyly a žyke stworjenje šwęczi nam w jutrownej jašnosći, dokelž ton Knjes kwobčeženej dušchi šlowo praji: Wěr budž stobu.

So M. Frommelu.

† Sa Khrystužowe horjestacze mamy protokol podpizany skrwju wjele stow tawšynt martrarjom.

So Ahlfeldu.

Hdyž naš Dr. Luther prawje šrudny bē, huščžišcho skrydu na seženu pišasche: Vivit, t. r. wón je žiwj. Tak je. † Jutrowny trošcht nječiznje jeno šlónznu pruhu na rowy, ale chze roššwětlicž kóždu hodžinu našeho žiwjenja, njecha jeno pošleny khód, ale žyly khód teho žiwjenja pošlócžicž.

So E. Frommelu.

Malécžo.

Šrudne jaštvo, čz Rowe čzaky
 Bychu precž, wiktoria!
 Šnowej radošču čze šaky
 Witam, módra šjalka.

Spruhu milej wobřewajo
 Šklónčžo šlote postawa;
 Witaj wožiwjeny hajo,
 Wobliščžena haloša.

Kwětki, pupki, rjane kčzenja
 Na šchtomje a na brjóžku,
 A po honach šybojenja —
 Wožiwja tež wutrobu.

Šwónčžki šadlow šako brincža,
 Bože žito žolmuje,
 A mój špěw a truny klineža
 Šnowa trošcht: Bóh mily je.

Sejker. †

Poskicži so jow, luby hošpodarjo, tebi šrijadowany šapiš bibliškeho čžitanja a to šlubošnej, wutrobnej proštwu: Ty chžyl khwalobne, tež štarošerbške waschnje domjazeje Božeje šlužby w twojim domje šdžeržerž aby šako šawěšč. Wopomni: raišche žohnowanje je džeiške žohnowanje na wšchitkich puczach. Raišcha modlitwa čze a wšchitkich domjazyh jako raišche šlónzo roššwęczi, dokelž dawa šwětlo teje wěry do twojeje dušchy padnyčž; a wona šwješeli, pschetož dawa twojej dušchi wěstocz, so Boži kryw a Bože žohnowanje žyke džeiške dželo pschewodžuje; a wona pschekrašni, pschetož dawa pošnacž džeiške dželo w šwětłje Božeho šlowa jako Bože powoľanje, a wone šhřeje jako raišche šlónzo, pschetož čžini wutrobu čžerstwu a šwólniwu, so by čžinila po Božej woli w nješpróžniwej pilnosći. A šako wječžorna modlitwa štaji puncžik Božeho žohnowanja ša kóždym dnjom a řeka wo tajšim dnju: Kónž dobry, wšcho dobre. Bóh pomhaj i tebi, luby šerbški hošpodarjo!

Jutrownicžka.

Medžela . . . | Marka 16, 1—8. | 1 Korinthšich 5, 6—8.

2. šwedžeń jutrow.

Wóndžela . . .	Łukascha 24, 13—35.	Žap. škutkow 10, 34—41.
Wutora . . .	= 24, 36—47.	= = 13, 26—33.
Šerjeda . . .	Žana 20, 1—10.	Žana 20, 11—18.
Šchwórtk . . .	Mattheja 28, 1—15.	= 21, 1—14.
Pjatk . . .	Žana 21, 15—25.	Mattheja 28, 16—20.
Šsobota . . .	Łukascha 24, 48—53.	Psalm 133.

W. Menzel, w Niškej

6. na Mužakowskej hažy 6.

Derje a tunjo kupuja čžesčizeni Šserbja pola nnje: drašne tkaniny, šuknje, neššelfatuny, drašlowe katuny, šukno i koshlam, tkaniny i pošleschčzam, barchentowe šuknje, kholowy a. t. d.
 Šwyšokim počžeščžowanjom

W. Menzel w Niškej.

Jedy štrowy holčžez,

šyn šprawnych štaršich, kotryž lóšcht ma, do mojeje knižicžičežernje thudy do wudžby štupinz, budže pschi dobrym wumenjenom pytany wot

P. Jenki w Niškej.

➔ **Gotowe miške a žónške Garderoby** ➔
 jara tunjo w wulkim wubjerku poruczju:

woblecženja ša miškich

po 9,50 hačž 38 mk.

woblecženja ša džěcži

po 3,40 hačž 12 mk.

deschčžowne mantly po 5 mk.

jaquetty ša žony

po 4,50 mk.

šprawne pošluženje.

W Niškej, H. Strack.
 na Šhorjelskej hažy 6.

Drube čžiško našeho: „Pomhaj Bóh“, kotrež na šyptanje pošlacž chžemy, budže so dla wšchelatik šadžěwkwow haklej **šchwórtk 9. haperleje** wudacž, šledowaze paš potom, jeli so Bóh řechže, kóždu šobotu. **Špedizija.**